

Sindal forbi Mosbjerg, og maatte da fra Hjørring føre Linien omtrent lige i Syd til N. Sundby. Men denne Linie vilde erholde en saa betydeligt større Længde end den directe Linie, at det ikke kan antages, at de derved for Baneanlægget foraarsagede større Udgifter paa nogen Maade vilde staae i Forhold til den større Indtægt, der kunde ventes fra Hjørrings gode Dpland.

Bangsøbdalen er en dybt indskaaren af høie og steile Bakker begrændset Dal. At følge den, for igjennem den at stige op i det høie Bakkeland, vilde være forbundet med meget store Omkostninger. Dalen er paa en stor Deel af dens Løb snever og bugtet, fuld af Moser og Væld. Ikke alene Udgifterne til Jordarbejde vilde blive betydelige, men ogsaa Udgifterne til Bro- og Steenkistes arbejde. Man vilde nemlig ikke kunne undgaae flere Gange at skjære Vandløsbet: mange Broer og Steenkister, saavel for Hovedløbet som for Sidetilløbene, vilde derfor blive nødvendige. Og naar man endelig med stor Bekostning var naaet op paa Høiderne ved Hale, besandt man sig i et ufrugtbart, høitliggende og uregelmæssigt Terrain, hvortil Afgangen fra det frugtbare Land er meget vanskelig. Bekostningen ved en saadan Linie vilde aldeles ikke staae i Forhold til den sandsynlige Frequentis.

Den tredje Linie fra Frederikshavn og den eneste, der ifølge det ovenfor Udviklede fortjener at komme i Betragtning, er en Linie til Søby.

Den kan føres langs den flade Strandbred med et meget ringe Jordarbejde; Søby maa derefter anses som et givet Punkt af Linien.

Imellem Søby og N. Sundby strækker den sybste Aas sig fra Nordvest mod Sydøst indtill ned imod Dronninglund. Denne mærkelige Formation har mere eller mindre bratte Afstråninger imod det tilstødende Land, undertiden gaaer den over i temmeligt udfrakte Bakkepartier, men paa andre Strækninger, i Særdeleshed paa den sydlige Deel, danner den en smal, fra Siderne temmeligt steilt opstigende Landryg, der har en, om end ikke absolut, saa dog relativt, betydeligt Høide. At føre en Jernbanelinie over den er paa de fleste Steder umuligt, paa Grund af dens store Høide over det omliggende Terrain og dens vilde Character.

Forskjellige Undersøgelser have kun givet eet gunstigt Overgangspunkt, nemlig den Indsænkning, som strækker sig igjennem den sydlige Ende af Stagsted Skov. Aasen er her enkelt, medens den paa andre Steder bestaaer af to eller flere parallelle Bakkestrøg, smal og forholdsvis lav. Desuagtet vil et betydeligt Jordarbejde, navnlig paa den vestlige Side, og stærke Stigninger af 1 : 100 paa begge Sider blive nødvendige.

Der kan derfor imellem N. Sundby og Søby være Tale om 2 Linier, nemlig en Linie igjennem den omtalte Indsænkning i Aasen og en Linie udenom Aasens højere Deel, altsaa omtrent over Kobbermøllen og Dronninglund.

Norden for Liimfjorden danne Hammer Bakker et for en Jernbane impassabelt Høideparti. Linien maa derfor føres Øst eller Vest om det. Nord for dette Høideparti gaaer et Eng- og Mosebrug tværs igjennem Benschysel, nemlig langs Gjæraaen over Drum Mose, over Fæbroen paa Høvedländeveien, hvorfra det gaaer over i Wildmosen. Dette Kjerstrøg lader sig kun uden større Vanskelighed passere Øst og Vest om Drum Mose, saafremt man ikke vil føre Linien henimod Gjæraaens Udlob i Kattegattet. De to Linier imellem N. Sundby og